

DE PAUSZEGEN

We spreken van een ‘gezegende leeftijd’ en het tellen van je zegeningen. Of de zegen van boven.

Dat heeft meestal maar dunnetjes met God vandoen.

Toch is dit van grote betekenis tussen mensen.

Een vader geeft zijn zoon, die geslaagd is voor het MBO een klap op zijn schouder. Een moeder drukt haar dochttertje aan haar hart als zij haar onderwijsakte heeft gehaald. En de jeugdtrainer van de A-junioren geeft de jongen die juist heeft gescoord een schop onder zijn kont en zegt: jij zult het best ver schoppen...

Maar op Kerstmorgen stond Paus Franciscus hoog op het bordes van de Sint Pieter, om aan de verzamelde menigte op het Sint Pietersplein de zegen te geven ‘urbi et orbi’.

Hij was de enige die sprak en handelde. En hij kreeg applaus om wat hij zei over de slechte verdeling van de goederen van deze wereld. Maar kreeg hij ook een zegen? Hij die de zwaarte van de hele wereld op zijn schouders moest torsen?

*

‘Zegenen’ waarvoor in het oorspronkelijk Latijn het woord ‘benedicere’ gebruikt wordt, betekent letterlijk ‘bene dicere’: het goede zeggen en uitspreken over iemand. ‘Benedictio Dei’ is dan: dat God het goede aan je toezegt. Zo zegent de Kerk, zo bestaat dit zegengebaar in allerlei culturen en gaat dit gepaard met een handoplegging. Veelvuldig komt dit gebaar voor in de liturgie van de Kerk, ten geleide van teksten, gebeden en wensen.

*

De Paus stond daar eigenlijk zo vaderziel alleen.

Twee oude mensen zaten naar de televisie te kijken en zagen dit aan. Over de menigte van alle leeftijden, gezindten, rassen en naties keken zij heen naar deze moedige kwetsbare oude man.

En toen gebeurde het volgende. Zij zagen dat de Paus hen ‘nadeed’, precies hetzelfde zegenend gebaar deed en dezelfde woorden sprak ... als zij.

Maar nu gebeurde het verwonderlijke, dat de Pauselijke zegen veranderde in een Pauszegen die over ‘hem’ neerdaalde. Het tegengestelde gebeurde volledig simultaan en midden in die zegening stond Paus Franciscus. En zo vulde de Pauszegen de Pauselijke zegen aan in plaats ervoor in de plaats te treden. Ging er op dat moment misschien toch een lichte siddering door de menigte? En was er plotseling een onverklaarbare emotie te zien op het gezicht van de Paus? Hij kreeg immers de zegen van God ‘benedictio Dei’.

*

Met Kerstmis 2019 zal dit opnieuw plaatsvinden als deze twee oude mensen dan nog leven. Misschien zijn er dan ook anderen die meedoen. En dan kan het zijn dat met Kerstmis 2020 -in dit jaar vol van zegeningen- een zegen van genade en liefde neerdaalt over de Paus - de zegen van al die lieve mensen op het plein ... want zegenen kan iedereen in naam van God.

*

Deze twee oude mensen waren Threes en Jan.